

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1187

гр. София, 01.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в закрито заседание на 01.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

като разгледа дело номер **2319** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.27а, ал.1 от Закона за закрила на детето (ЗЗД) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Б. Ц. Л. и В. Й. Л. против заповед № ЗД/Д-С-СЛ-002/17.02.2023г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – С.. С решение № 3408/23.05.2023г. заповедта е отменена. Същото е обезсилено с решение № 916/25.01.2024г. по адм. д. № 7596/2023г. на Върховния административен съд, VI отделение.

С молба от 09.01.2024г. председателят на Националното бюро за правна помощ (НБПП) е поискал на основание чл.189 НПК и чл.81, вр. чл.78, ал.7 ГПК, вр. чл.27а от Закона за правната помощ /ЗПП/, да бъдат присъдени разноски за възнаграждението на адвоката, предоставил правна помощ по делото и издаване на изпълнителен лист за сумата.

След като обсъди доводите на подателя и обстоятелствата по делото съдът в настоящия състав намира, че искането е неоснователно.

С определение от 13.03.2023г. е предоставена правна помощ за осъществяване процесуално представителство на малолетния Б. Д. С., заинтересована страна в производството пред съда, на основание чл.4, ал.1, т.11 във вр. чл.15, ал.8 от ЗЗД. С определение от 15.03.2023г. за негов особен преставител е назначен адв. П. С. П., посочен от председателя на Софийската адвокатска колегия. Видно от представеното решение № СФ-7501-23505/2023 от 27.09.2023 г. на председателя на НБПП, на посочения адвокат е определено възнаграждение в размер на 240 лева.

Съгласно чл. 27а от ЗПП, лицата, на които е предоставена правна помощ, възстановяват на НБПП направените разноски само в определени със закон случаи, какъвто не е процесният. Лицето, на които е предоставена правната помощ е малолетен, заинтересована страна в съдебното производство. Правната помощ му е предоставена на основание чл. 23, ал. 1 от ЗПП, по силата на която разпоредба

системата за правна помощ по чл. 21, т. 2 ЗПП обхваща случаите, при които по силата на закон задължително се предвижда адвокатска защита, резервен защитник или представителство.

Неоснователно е направеното в искането позоваване на чл. 189 от НПК, тъй като тази норма не е приложима субсидиарно в административния процес. АПК не съдържа разпоредба, която да урежда дължимостта на разноските за предоставена правна помощ. С оглед на това приложение следва да намерят разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс (ГПК). Съгласно чл. 94 ГПК правната помощ се състои в осигуряване на безплатна адвокатска защита. Само в случаите на лишаване от вече предоставена правна помощ при условията на чл.97, ал.1 ГПК, страната е длъжна да внесе или да върне всички суми, от плащането на които е била неоснователно освободена, както и да заплати определеното възнаграждение на назначения й служебен адвокат – чл.97, ал.2 ГПК.

Посочената в искането разпоредба на чл.78, ал.7 ГПК съдържа две хипотези. Първата от тях предвижда, че когато претенцията на лицето, което е получило правна помощ, бъде уважена изплатеното адвокатско възнаграждение се присъжда в полза на НБПП. Настоящият случай не е такъв, тъй като в случая правна помощ е предоставена на малолетен, който е заинтересована страна в производството. Втората хипотеза визира специфичния случай на осъдително решение срещу лицето, което е получило правна помощ, когато то дължи разноски съразмерно с отхвърлената част от иска. В случая и тази хипотеза не е налице, тъй като не е налице осъдително решение срещу лицето, получило правна помощ. Освен това, разпоредбата има предвид разноските, които е направила по делото противната страна, като участник в производството, който извод се налага както от буквалното тълкуване на разпоредбата, така и от систематичното й място между останалите алинеи на чл. 78 ГПК. Отношенията между НБПП, която не е страна в производството по делото, а само осигурява безплатна адвокатска защита, и страната, на която е предоставена помощ, са отношения, които стоят извън проведеното съдебно производство и спрямо тях общите разпоредби на ГПК относно разноските са неприложими.

Предвид изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ :

ОТХВЪРЛЯ искането на Националното бюро за правна помощ за присъждане на разноски в размер на 240 (двеста и четиридесет) лева за възнаграждението на адв. П. С. П..

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: